

La Fira del Teatre al Carrer, que arrenca dijous amb la dansa de Nats Nus, acull sis obres del país americà

Mèxic desembarca a Tàrrega

DIDIER GRAPPE

MARTA PÉREZ / EFE

17.000 habitants s'ompli de públic –sol rebre unes 140.000 visites– i de programadors d'arreu del món –ja se n'hi han inscrit 660– a la recerca d'espectacles.

Això sí, fent de la necessitat pressupostària virtut, per produir l'espectacle inaugural la Fira de Tàrrega s'ha aliat amb les festes del Pilar de Saragossa. I el desembarcament mexicà arriba gràcies a la col·laboració del govern de Mèxic, que presenta obres com una boja adaptació de *Les criades* de Genet sota el títol de *Lo único que necesita una gran actriz es una gran obra y las ganas de triunfar*. A més, hi haurà espectacles de molts altres països, com *Push*, del duo britànic de ballarins Company Chameleon, una dansa de carrer tan potent que crea nou públic i que encaixa amb el lema de la Fira d'aquest any: "Mou-te".

Sens dubte, la presència catalana serà molt nodrida. Hi serà la dansa de Sol Picó i Mar Gómez. En circ, el pallaso Leandre amb *Rien à dire* i els joves i prometedors Psirc amb *Acrometria*. Pere Faura presenta nova performance, *Todos al patio*. Y *Carvalho contra Vázquez Montalbán*, de Txell Roda, portarà l'espectador a un temps i un país a través d'un happening dels setanta amb els personatges de l'escriptor. També es podrà veure el magnetisme visual d'*Abscisse*, del ballari Jordi Galí. I de les Balears arriba (*remor*), una sorpresa breu i intensa que ha triomfat a Edimburg i al Grec.

Fins a vuit dels espectacles

Jordi Galí. El ballari català porta el magnetisme visual d'*Abscisse* (a la foto), i des de les Balears arriba (*remor*), breu però intensa, que ha triomfat a Edimburg i al Grec

El cartell. Dos membres de la companyia de dansa Mar Gómez sostenen dues de les peces que formen el cartell del Festival de Teatre de Carrer de Tàrrega

Nombrosa presència catalana amb Sol Picó i Mar Gómez en dansa o Psirc i el pallaso Leandre en circ

que es podran veure procedeixen dels laboratoris d'investigació i desenvolupament teatral que ofereix la Fira durant l'any. Laboratoris dels quals han nascut obres tan simples com *Pelat*, de Joan Català, un "haiku escènic" segons Duran, o tan misterioses com *Whose are those eyes?*, de Macarena Recuerda, un Cluedo en el qual cal descobrir el criminal. També propostes innovadores com *C'era una volta*, en la qual els contes clàssics prenen vida de manera irònica i divertida, o poètiques com *Àrtica*, de Ponten Pie, que acull els espectadors en una casa de fusta on els esperen personatges silenciosos i històries sorprenents.

Finalment, visita obligada per a tota la família serà l'Espai Manipulat, set propostes per jugar, riure i compartir que inclouen des de posar-se a la pell d'una marioneta a un tricicle que es transforma en un escenari on dos músics fan malabars, coreografies i molt d'humor. Humor com el que tenen els noms dels itineraris que per primera vegada la Fira proposa al públic perquè trobi els espectacles que més li interessin: des del *Pack Billy Elliot*, dedicat a la dansa, al *Pack Mini* per als més petits, la *Ruta Hardcore* dedicada als molt fans o *La Fira d'abans sí que molava*, propostes lúdiques per a nostàlgics.●

JUSTO BARRANCO
Barcelona

Començarà sense paraules, però aviat parlarà amb accent mexicà. La Fira del Teatre al Carrer de Tàrrega engega dijous vinent dia 5 amb la dansa i les acrobàcies de *Transforma-T*, un espectacle de gran format de Nats Nus sobre la necessitat de reinventar-nos. Però després, fins que es clausuri el diumenge dia 8, viurà tot un desembarcament de les arts escèniques mexicanes: sis obres, incloses la Companyia Nacional de Teatro amb una controvertida reinterpretació d'*El rei Lear*. A més arribaran professionals mexicans per parlar del paper de

les arts escèniques com a instrument de cohesió social en un país castigat per la violència, i justament una de les obres programades és *Baños romanos*, que a partir de la vida del campió mundial de boxa José Àngel Mantequilla Nápoles parla de la violència a Ciudad Juárez i a tota la societat mexicana.

Tot un desplegament que serà només una part del que ofereix Tàrrega aquest any: 78 espectacles, un 21% d'internacionals. Més de la meitat gratuïts i els que no, amb preus populars. Si a això se suma, explica el director de la Fira, Jordi Duran, que moltes obres parlen sobre l'actualitat, transformant carrers i places en àgors de debat, tot sembla a punt perquè aquesta ciutat de

gen hispanomarroquí, ha desenvolupat una interessant doble carrera com a cantant i actriu. Va gravar el 2008 l'àlbum *Misery*, un esplèndid tribut a Billie Holiday. Articulat a partir de versions del repertori de Holiday, així com d'alguns temes escrits per a ella per Tony Scott i que mai no va arribar a gravar, aquest material va constituir l'esquelet del concert d'homenatge a la irrepitible Lady Day en el Mas i Mas Festival.

A duo amb el jove i brillant pianista Pablo Gutiérrez, Laika va inaugurar la sessió amb una sòbria i colpidora versió de *Strange fruit*, una emblemàtica cançó dels anys trenta contra els línxaments d'afroamericans al sud dels Estats Units. Amb tot el quartet en lliça, i canviant de

registre, es va mostrar d'allò més sensual en *Lady's back in town*, un tema en clau de swing blues que Scott (membre de la seva banda) va escriure per a Holiday quan aquesta va sortir de la presó el 1949. Per deixar-nos al·lucinat, després, amb una original versió de l'*All of you* de Cole Porter a duo amb el bateria García Bruno i en plena llibertat rítmica. Una mostra més dels coneixements d'aquesta gran intèrpret, que a més explica les històries amb una naturalitat i força expressiva encomiables. Va traçar un poderós fil argumental que va desembocar en *Left alone*, l'últim tema que va escriure Billie Holiday (amb música de Mal Waldron) a tall de balanç de la seva vida. Una sucosa cirereta per a un tribut de classe extra.●

CRÍTICA DE JAZZ

Classe extra

Laika Fatien

Lloc i data: Mas i Mas Festival. Jamboree (30/VIII/2013)

KARLES TORRA

Laika Fatien es va donar a conèixer a finals dels noranta quan, sota la direcció de Claude Bolling i Jérôme Savary, va tenir una participació destacada en la comèdia musical d'Orson Welles i Duke Ellington, *A drum is a woman*. Des d'aleshores, aquesta artista nascuda a París de pare ivorià i mare jueva d'ori-

